

BAANTJER

De Cock en moord in de praktijk

door Peter Römer

De Fontein

1

Rechercheur Jurre de Cock stond voor het grote raam achter zijn bureau en keek naar de straat beneden zich. De Heintje Hoekssteeg, waar net nog tientallen wandelaars van de gulle najaarszon liepen te genieten, was binnen vijf minuten schoongeveegd door een felle regenbui. Maar als hij omhoogkeek zag hij dat er boven de daken alweer een blauwe opklaring naderde. Herfst. Lang had hij gedacht dat de lente zijn favoriete seizoen was, maar de laatste jaren had het voorjaar het moeten afleggen tegen het najaar. Dat jaargetijde waarin afscheid werd genomen van de zomer en er een omslag volgde naar een rijkere, bezadigder periode, waarin de zon nog alle kans kreeg, maar de argeloze wandelaar ook overvallen kon worden door een regenbui zoals die net door de Heintje Hoekssteeg joeg. Als een waarschuwing: er komen andere tijden! Herfst... Het kwam vast door zijn leeftijd, dacht hij.

‘Chef.’

Hij draaide zich om en zag Lotty in de deuropening staan.

‘Er is hier iemand die je wil spreken.’

‘Geen probleem.’

Lotty keek de gang in en maakte een gebaar met haar hand. In de deuropening maakte ze plaats voor een jonge vrouw die wat schuchter de researchkamer binnenkwam.

Ze had een open, vriendelijk gezicht met sprekende ogen en droeg haar bruine haar in een paardenstaart. Ze stak haar hand uit.

‘Eva.’

‘De Cock, met ceooceekaa.’ Hij bood haar de stoel naast zijn bureau aan en ging zelf ook zitten. ‘Wat kan ik voor je doen?’

De vrouw glimlachte. ‘Dat is eigenlijk mijn tekst...’

De grijze rechercheur keek haar verbaasd aan. ‘Hoezo? Werk je ook bij de politie?’

‘Ik ben huisarts. En het is mijn eerste vraag als een patiënt tegenover mij plaatsneemt.’

De Cock fronste zijn wenkbrauwen. ‘Ah zo, maar... is “Hoe gaat het met u?” dan niet passender?’

‘O nee, dan gaan ze mij vertellen hoe het met ze gaat en wordt de tijd volgepraat met allerlei kwaaltjes waarvoor ze niet bij me langsgekomen zijn.’

De Cock glimlachte nu ook. ‘Slim. Maar wat kan ik voor je doen?’

De vrouw aarzelde. ‘Ik ben eigenlijk gestuurd... Maar laat ik beginnen bij het begin.’ Ze verschoof op haar stoel en trok de zoom van haar rok over haar knieën. ‘Ik heb samen met een collega een huisartsenpraktijk overgenomen in de Spaarndammerbuurt. Meer dan twintig jaar heeft dokter Hekking daar praktijk gehouden. Jan Hekking.’ Ze keek hem aan om te zien of de naam een belletje deed rinkelen, maar dat was blijkbaar niet het geval, aangezien De Cock niet reageerde.

‘Maar u begrijpt vast wel: zoals Jan dat de afgelopen twintig jaar heeft gedaan, in zijn eentje, zo kan het niet meer. We hebben tegenwoordig een praktijkondersteuner en soms wel twee – nou ja, in ieder geval, de hele praktijk

moet worden verbouwd en er moet ontzettend veel worden geregeld.’

De Cock kuchte beleefd en de vrouw begreep dat ze tot de kern van de zaak, de reden van haar bezoek, moest komen.

‘Sorry, ik klets te veel,’ verontschuldigde ze zich. ‘Het komt erop neer dat we Jan hebben gevraagd om ons nog één dag in de week te helpen met het consult, zodat mijn collega en ik ons ook over de andere zaken kunnen buigen.’

‘Begrijpelijk,’ zei De Cock, die nu toch ongeduldig met zijn been begon te wiebelen.

‘Dat heeft hij gisteren ook gedaan. Maar vanmorgen vroeg...’ Ze slikte en keek even weg. ‘Ik was als eerste op de praktijk en liep naar het keukentje achter de behandelkamer en... daar lag hij. Jan.’

‘Dood?’

‘Overleden. Ten gevolge van een acute hartstilstand, een ventrikelfibrillatie vermoedde ik, aangezien Jan al wat langer last had van serieuze hartklachten. Ook de reden waarom hij zijn praktijk nu al wilde overdoen.’

‘Kortom, een natuurlijke dood.’ De Cock begreep nog steeds niet waar de vrouw heen wilde met haar verhaal.

‘En gezien de staat van het lichaam zou ik zeggen dat de dood zeker tien uur eerder was ingetreden.’

‘Gisteravond dus.’ Hij zette zijn ellebogen op het bureau en boog zich naar haar toe. ‘Maar wat is de reden van je komst?’

‘Dit.’ Ze opende haar handtas en haalde er een plastic zakje uit waarin een schaar zat. ‘Jan lag op de grond en in zijn doodsstrijd was de stoel omgevallen en had hij een kleed van tafel getrokken. Nadat zijn lichaam was opgehaald heb ik de kamer weer aan kant gemaakt en toen vond ik deze schaar.’

De Cock bekeek de schaar in het plastic zakje aandachtig en zag dat er iets aan de bladen kleefde.

‘Bloed,’ bevestigde Eva nuchter.

‘Zijn bloed?’

‘Dat zal onderzoek moeten uitwijzen. Ik heb op het eerste gezicht geen steek- of snijwonden bij hem geconstateerd. Maar ik heb er dan ook niet naar gezocht.’

‘Maar jij denkt dat dit te maken heeft met zijn dood?’

Ze trok haar schouders op. ‘Geen idee. Ik vond het alleen een rare vondst.’

‘Kan het niet zijn van een patiënt die hij... die hij...’

‘Met een schaar heeft toegetakeld?’ Ze lachte hem net niet uit. ‘Nou nee, dat lijkt me niet. Wij worden geacht iets zorgvuldiger om te gaan met ons gereedschap. Bovendien is het een roestige schaar, niet geschikt voor in de praktijk.’

De Cock dacht even na. ‘Waarom ben je hiermee naar mij gekomen?’

‘Ik heb een natuurlijke dood geconstateerd, maar nadat ik de schaar gevonden had, was ik daar niet meer zo zeker van. En toen werd mij aangeraden om hiermee naar u te gaan.’

‘Door wie?’

‘Mijn vader.’

De Cock trok aan het lelletje van zijn oor. ‘Ken ik die?’

Eva schoot in de lach. ‘Ik zou denken van wel. U werkt al jarenlang met hem samen. Den Koninghe!’

‘Den Koninghe?’ De Cock viel stil.

Lotty, die achter haar computer had zitten werken aan een proces-verbaal, keek verbaasd op.

‘Is dat zo gek?’ vroeg de jonge vrouw.

‘Nou, nee... nee, natuurlijk niet, alleen...’ hakkelde De Cock. ‘Hij heeft het nooit over jou gehad.’

Eva zette een stemmetje op en imiteerde haar vader. ‘Ik hou mijn werk en mijn gezin strikt gescheiden.’

De Cock schoot in de lach. ‘Nu hoor ik het!’

Eva boog bescheiden haar hoofd.

‘Goed, Eva den Koninghe, we komen langs bij de praktijk. Je hebt inmiddels de kamer opgeruimd, maar ik wil je verzoeken om nu nergens meer aan te komen. In geval van een... niet-natuurlijk overlijden zal er een sporenonderzoek moeten volgen.’

‘Ik ken het procedé. We hebben de praktijk de rest van de dag gesloten. Acute gevallen sturen we door of bezoek ik thuis.’ Ze stond op. ‘Dan ga ik maar, voor ik de volgende bui op mijn hoofd krijg.’ Ze wees naar buiten, waar het blauw in de lucht alweer plaatsgemaakt had voor dreigend grijs. Bij de deur draaide ze zich nog even om. ‘Hij vertelt weleens over u, mijn vader.’

‘En?’

‘Alleen maar goeie berichten!’ Ze stak een hand op en was verdwenen.

‘Den Koninghe?’

De Cock had Dick Vledder opgewacht bij de balie en was met hem naar de oude Golf gelopen, en nu reden ze over de Haarlemmer Houttuinen op weg naar de Spaarndammerbuurt.

‘Ik was net zo verbaasd als jij.’

‘Nooit geweten dat hij kinderen had. Ik kan me dat ook eerlijk gezegd niet bij hem voorstellen,’ zei Vledder.

‘De meeste mensen hebben kinderen.’

‘Jij niet en ik ook niet.’ Hij keek opzij naar het gezicht van zijn oude leermeester. Er viel niets op af te lezen.

‘Het leek me een lief kind.’

‘Dat vind ik helemaal verbazingwekkend. Als je die man een hand geeft bevriezen je vingers,’ zei Vledder. Hij en Den Koninghe hadden nooit een goede band gehad.

‘Dat valt reuze mee,’ vond De Cock. ‘Je moet hem kennen.’

‘Als ik aan hem denk, en dat gebeurt niet heel vaak, zie ik een man in een donkere kamer met dikke gordijnen tussen allemaal oude boeken. Met een geraamte in de hoek en delen van het menselijk lichaam in glazen potjes op sterk water.’

De Cock moest grinniken bij het beeld dat Vledder schetste. ‘Den Koninghe is een kundige schouwarts, laten we het daarop houden. Stop hier maar. Het laatste stukje lopen we wel, je kunt verderop je auto niet kwijt.’

Ze kuierden door de buurt die vroeger voornamelijk werd bewoond door de arbeiders die in de nabijelegen houthavens werkzaam waren. Zoals in de meeste buurten in Amsterdam waren de huizen, ontworpen onder de befaamde Amsterdamse School, de afgelopen jaren gerenoveerd en was de buurt omgetoverd van een vervallen achterbuurt tot een gewilde woonplek van het jonge Amsterdamse publiek. De Cock genoot van de wandeling naar de Houtrijkstraat, waar de praktijk van dokter Eva den Koninghe was gevestigd.

De deur, die doorgaans openstond, was nu dicht en een briefje op de deur bevestigde dat de praktijk wegens omstandigheden was gesloten. Vledder belde aan en de deur sprong vrijwel meteen open. Achter de balie, voorafgaand aan een kleine wachtkamer, zat een struise vrouw van middelbare leeftijd met een kort, zogeheten pittig kapsel, die de twee rechters argwanend aankeek. Ze haalde haar leesbril van haar neus, die aan een vergulde ketting bleef hangen op haar imposante boezem.

‘U bent De Cock?’

De grijze rechercheur lichtte beleefd zijn hoedje. De vrouw kwam achter de balie vandaan en stak haar hand uit. ‘Ankie Sluyter, ze noemen mij de doktersassistente, maar ik ben, zeg maar, de praktijkmanager.’

‘Toe maar.’

‘Jan deed de patiënten en ik deed de rest,’ voegde ze er ter verduidelijking aan toe. ‘Volgt u mij.’

‘Daar moet je geen ruzie mee krijgen...’ fluisterde Vleder.

Ze liepen door de bescheiden wachtkamer naar de deur die naar de praktijkruimte leidde.

‘Het is nu allemaal wat krap bemeten, maar dat komt door de verbouwing in de rest van het pand. De dames hebben grote plannen.’

De Cock kreeg niet de indruk dat de ‘praktijkmanager’ er veel fiducia in had.

De praktijkkamer was zoals je die bij een ouderwetse arts verwacht. Veel bruin hout, een skelet achter het bureau en aan de wand afbeeldingen van een opengewerkte borstkas en overige ledematen. Achter een half scherm stond een onderzoeksbed waar aan de kop een rol papier was bevestigd. Het deed allemaal nogal achterhaald aan. Het enige detail dat aan de huidige tijd deed denken was de computer op het bureau.

Achter het bureau was nog een deur die leidde naar een kleine ruimte waar de dokter zich indien gewenst kon terugtrekken. Een kleine ronde tafel stond in het verlengde van een klein keukenblok waarop een waterkoker en een eenvoudige koffiemachine stonden. Het rook er bedompt.

‘Hier lag Jan, naast die tafel. Het heeft me nog verbaasd dat het zo lang heeft geduurd.’

‘Hoe bedoelt u dat?’

‘Dat hij doodging.’

‘U verwachtte zijn dood?’

De vrouw keek hem geringschattend aan. ‘Ik zat er niet op te wachten, als u dat soms bedoelt. Ik heb het over de feiten.

Hij had het aan zijn hart, maar weigerde zijn slechte gewoonten op te geven.'

'Zoals?'

'Hij rookte als een schoorsteen en zoop als een ketter. Typische huisarts.' Ze keek De Cock onverstoorbaar aan, overtuigd van haar eigen gelijk.

'Mevrouw Den Koninghe had het over een schaar.'

'Ja, een schaar! Wat zegt dat nou? Evaatje maakt er meteen weer een drama van. Het was zijn hart, zeg ik u. Ik heb dit zo vaak meegemaakt.'

'Dokter Eva heeft ervoor gestudeerd, toch?' opperde Vledder voorzichtig.

De robuuste vrouw haalde adem om hem eens flink de waarheid te zeggen, maar De Cock had geen zin in de discussie.

'Ik zie reden genoeg voor een onderzoek, dus als u zo vriendelijk zou willen zijn om ons ons werk te laten doen.' De Cock wees met een uitnodigende blik richting de wachtkamer.

De vrouw haalde kort haar schouders op en vertrok zonder commentaar.

De Cock keek nog eens goed de kamer in. Buiten de tafel en het keukenblok stond er nog een bankje dat betere tijden had gekend naast een boekenkast, waarin voornamelijk medische boeken stonden. 'Een deprimerende boel, maar wel keurig opgeruimd,' verzuchtte hij. 'Het lijkt me nauwelijks de moeite waard om de forensische dienst te laten komen.'

Vledder was het met hem eens. 'Ze is de dochter van Den Koninghe, dus je wilt haar een plezier doen door de boel te onderzoeken, maar... een moord?'

'Ze vond hier een schaar met bloed eraan.'

'Wat zegt dat nou?'

De ogen van De Cock speurden door de kamer en namen ieder onderdeel in zich op. De meubels, de wanden, de vloer. Hij was erop getraind om nauwgezet te kijken en alle details te wegen van het verhaal dat ze eventueel konden vertellen. Bij de deur zakte hij door zijn knieën en concentreerde hij zich op de vloer. Hij trok de deurmat weg en ging met zijn vinger over wat vlekjes op de grond. Toen stond hij weer op en liep, met gebogen hoofd, door de praktijkruimte en de wachtkamer. Hij zakte door zijn knieën en ging met zijn hand over het parket.

‘Misschien toch maar de forensische collega’s bellen, Dick.’ Hij wees op de donkere vlekken die nauwelijks te onderscheiden waren op de donkere vloer. ‘Er ligt hier overal bloed.’

De volgende boeken van Baantjer zijn bij De Fontein verschenen:

- 1 De Cock en een strop voor Bobby
- 2 De Cock en de wurger op zondag
- 3 De Cock en het lijk in de kerstnacht
- 4 De Cock en de moord op Anna Bentveld
- 5 De Cock en het sombere naakt
- 6 De Cock en de dode harlekijn
- 7 De Cock en de treurende kater
- 8 De Cock en de ontgoochelde dode
- 9 De Cock en de zorgvuldige moordenaar
- 10 De Cock en de romance in moord
- 11 De Cock en de stervende wandelaar
- 12 De Cock en het lijk aan de kerkmuur
- 13 De Cock en de dansende dood
- 14 De Cock en de naakte juffer
- 15 De Cock en de broeders van de zachte dood
- 16 De Cock en het dodelijk akkoord
- 17 De Cock en de moord in seance
- 18 De Cock en de moord in extase
- 19 De Cock en de smekende dood
- 20 De Cock en de ganzen van de dood
- 21 De Cock en de moord op melodie
- 22 De Cock en de dood van een clown
- 23 De Cock en een variant op moord
- 24 De Cock en moord op termijn
- 25 De Cock en moord op de Bloedberg
- 26 De Cock en de dode minnaars
- 27 De Cock en het masker van de dood
- 28 De Cock en het lijk op retour
- 29 De Cock en moord in brons
- 30 De Cock en een dodelijke dreiging
- 31 De Cock en moord eerste klasse
- 32 De Cock en de bloedwraak
- 33 De Cock en moord à la carte
- 34 De Cock en moord in beeld
- 35 De Cock en danse macabre
- 36 De Cock en een duivels complot
- 37 De Cock en de ontluisterende dood
- 38 De Cock en het duel in de nacht
- 39 De Cock en de dood van een profeet
- 40 De Cock en kogels voor een bruid
- 41 De Cock en de dode meesters
- 42 De Cock en de sluimerende dood
- 43 De Cock en 't wassend kwaad
- 44 De Cock en het roodzijdjen nachthemd
- 45 De Cock en moord bij maanlicht
- 46 De Cock en de geur van rottend hout
- 47 De Cock en een dodelijk rendez-vous
- 48 De Cock en tranen aan de Leie
- 49 De Cock en het lijk op drift
- 50 De Cock en de onsterfelijke dood
- 51 De Cock en de dood in antiek
- 52 De Cock en een deal met de duivel
- 53 De Cock en dood door hamerslag
- 54 De Cock en de dwaze maagden
- 55 De Cock en de dode tempeliers
- 56 De Cock en de blijde Bacchus
- 57 De Cock en moord op bestelling
- 58 De Cock en de dood van de Helende Meesters
- 59 De Cock en moord in reclame
- 60 De Cock en geen excuus voor moord
- 61 De Cock en de gebrandmerkte doden
- 62 De Cock en een veld papavers
- 63 De Cock en de broeders van de haat
- 64 De Cock en de dood van een kunstenaar
- 65 De Cock en de dartele weduwe
- 66 De Cock en moord in triplo
- 67 De Cock en een recept voor moord
- 68 De Cock en de wortel van het kwaad
- 69 De Cock en moord in de hondsdagen
- 70 De Cock en de dood in gebed
- 71 De Cock en de onzichtbare moordenaar
- 72 De Cock en de moord in het circus
- 73 De Cock en de dood van een engel
- 74 De Cock en de rituele moord
- 75 De Cock en het lijk aan de Amstel
- 76 De Cock en de dode diva
- 77 De Cock en de vermoorde onschuld
- 78 De Cock en het dodelijk doel
- 79 De Cock en de zoete wraak
- 80 De Cock en de moord op maat
- 81 De Cock en een duivels dilemma
- 82 De Cock en de naakte waarheid
- 83 De Cock en de dood van een kerkrat
- 84 De Cock en de zwarte weduwe
- 85 De Cock en de levende dode
- 86 De Cock en kermis in de hel
- 87 De Cock en de schaduw van de dood
- 88 De Cock en de schim uit het verleden
- 89 De Cock en de eenzame dood
- 90 De Cock en moord op stand
- 91 De Cock en een dodelijk spel
- 92 De Cock en de ongehoorde moord
- 93 De Cock en het kind van de rekening
- 94 De Cock en de kus des doods
- 95 De Cock en de moord op afspraak
- 96 De Cock en de vrouw zonder gezicht
- 97 De Cock en moord op het spoor
- 98 De Cock en moord in de donkere dagen
- 99 De Cock en moord in de praktijk

In de podcastserie *Het geheim van Baantjer* verkennen Peter en Job Römer alles rondom het fenomeen Baantjer. Lukt het hun om het geheim van Baantjer te ontrafelen? Luister de podcast via jouw favoriete streamingdienst.

Eerste druk juli 2026

Copyright © 2026 Peter Römer

Copyright © 2026 voor deze uitgave Uitgeverij De Fontein, Utrecht
Het gebruik van de naam Baantjer is met toestemming van de erven A.C. Baantjer

Omslagontwerp De Weijer Design, Baarn

Omslagbeeld Bart Hendrix

Opmaak binnenwerk Pre Press Media Groep, Leerdam

ISBN 978 90 261 7522 0

ISBN e-book 978 90 261 7523 7

ISBN luisterboek 978 90 261 7524 4

NUR 331

www.uitgeverijdefontein.nl

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle personen in dit boek zijn door de auteur bedacht. Enige gelijkenis met bestaande – overleden of nog in leven zijnde – personen, anders dan die in het publieke domein thuishoren, berust op puur toeval.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch, door geluidsopname- of weergaveapparatuur, of op enige andere wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Tekst- en datamining niet toegestaan.